

Hensigt at faa en eller anden til at gaa i Gyngen, for at faa Lejlighed til at dokumentere, at jeg havde Ret og de andre Uret i deres Udtalelser. Jeg har haft den Fornøjelse, at der, siden jeg har haft Ordet, er gaaet to Mand i Gyngen, nemlig det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), som ikke er her til Stede, og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow), som er her. Det var nemlig det Spørgsmaal: Hvem er det, der dyrker Roerne? Er det de store eller smaa? Det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam) sagde, at det var fuldstændig forkert, at det særlig skulde være de store, og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds sagde, at Roedyrkingen var et Grundlag for Udviklingen af de smaa Landbrug, der havde deres egen Arbejdskraft, og tilføjede saa, at Gennemsnitsarealet hos de roedyrkende Lændmænd er 4 Tdr. Land eller noget saadant. Ja, det er rigtigt nok, men de 4 Tdr. Land sige ikke saa forfærdelig meget, thi, fordi en Mand ved Kontrakt har bundet sig til at dyrke et Areal paa 4 Tdr. Land med Sukkerroer, kan han godt have en Gaard paa 50—60 Tdr. Land. En lille Smule Rede paa dette Forhold har den højtærede Minister skaffet siden 1ste Behandling, idet han har foranstaltet en officiel Opgørelse over Arealbenyttelsen fra 1901, den sidste almindelige Statistik over Sukkerroearalerne. Den omfatter Maribo Amt og Møen. Jeg skal nærmest tage Hensyn til de to ærede Medlemmer, som jeg henvender mig til her, og tage Tallene for Maribo Amt. (Afbrydelse.) Hvis det ærede Medlem for Stege (Emil Petersen) vil have Møen med, skal det komme senere. For Maribo Amts Vedkommende viser det sig da, at der i 1901 er dyrket Sukkerroer paa i alt 15,301 Tdr. Land. Hvor meget tro De saa, at de smaa Landbrugere have leveret af disse? Ja, Husmænd — og det er vel egentlig nærmest dem, det ærede Medlem tænker paa, naar han taler om de smaa Landbrug med egen Arbejdskraft — have tilsammen 812 Tdr. Land af de 15,300, det er det hele. Gaa vi dernæst til almindelige Gaarde paa mellem 1—12 Tdr. Hartkorn, have de leveret Roer af 8,449 Tdr. Land. Derimod have de store Ejendomme med over 12 Tdr. Hartkorn leveret fra 6,040 Tdr. Land. De se altsaa, at Hovedvægten ligger paa de større Ejendomme. Det er endogsaa saadan, at de selvfølgelig forholdsvis færre Gaarde med over 12 Tdr. Hartkorn have været oppe

paa at levere Roer fra over 6,000 Tdr. Land, medens samtlige Bøndergaarde paa fra 1—12 Tdr. Hartkorn — det er ikke smaa Ejendomme allesammen — levere fra 8,449 Tdr. Land. Det er altsaa ganske uomtvisteligt, at de, der levere Roerne, ere ikke de smaa Jordbrugere, som dyrke deres Jord med egen Arbejdskraft, men det er de større.

Nu kan det naturligvis godt være, som jeg sagde i Formiddags, at de større Landejendomsbesiddere ikke ere Velhavere alle sammen; det er muligt, at det, at vi tage en Del af Beskyttelsen fra dem, kan ramme nogle af dem, men det maa dog være saadan alligevel, at det gennemgaaende er de større Landbrugere, der have størst Modstandsevne. Jeg kan tilføje endnu et Tal, som har nogen Interesse, og det er, at for samtlige Huse — jeg taler selvfølgelig kun om de Huse, der overhovedet dyrke Sukkerroer — er Gennemsnitsarealet 0,8 Tdr. Land. Lad os nu tænke paa, hvor meget Tabet kunde blive for hver af dem! Det ærede Medlem regnede selv ved 1ste Behandling ud, at der var Tale om et Tab af 17 Kr. pr. Td. Land, 0,8 Tdr. Land, det vil altsaa give et Tab af 13—14 Kr. eller saadant noget. Men det er ikke en Gang saa stort et Beløb som det, der indvindes ved hele Toldrevisionen i sin rene Almindelighed. Der er heller ikke nogen som helst Tvivl om, at Gennemsnittet af det, et almindeligt Husmandsbrug tjener ved Toldrevisionen, ligger adskilligt over de 13—14 Kr., der her gennemsnitlig tabes ved Sukkerloven.

Jeg vender mig saa til enkelte Ting, som det ærede Medlem omtalte med Hensyn til de forskellige foreliggende Satser. Der var ogsaa dér Ting, som vidnede om, at det ærede Medlem enten ikke er fuldstændig klar over, hvordan Stillingen ligger eller vil komme til at ligge, eller ogsaa har det ærede Medlem ikke ønsket at faa Tallene trukne rigtig frem. Det ærede Medlem fremstillede det nemlig saadan, at Roedyrkernes Beskyttelse nu er paa den mellemste Sats 1,5 Øre pr. Kilogram, idet nemlig Tolden dér er 6 Øre og den indenlandske Afgift $4\frac{1}{2}$. Det Tal sammenligner det ærede Medlem saa med et andet, som ligger i det foreliggende Forslag. Dér er Tolden ved Indførsel til Raffinering efter Ændringsforslaget 5,5 og Afgiften for indenlandsk Sukker er 5,2. Differencen, altsaa Beskyttelsen dér, er 0,3. Dette Tal 0,3 tager det ærede Medlem uden videre og sammenligner med 1,5 fra